

Kaipo paukštelis čilbėjau, apie Dievą kalbėjau

Prieš 260 metų kovo 9 dieną Kriaunų parapijoje gimė pirmasis iš garsiosios Sartų krašto poetų-dainių trijulės (draugėj didžiųjų lyrikų – Antano Vienažindžio ir Pauliaus Širvio) Antanas Strazdas.

Kviečiame kovo 10 d. (antradienį) 14 val. į poeto Antano Strazdo 260-mečio paminėjimui ir Lietuvos kalbos dienoms skirtą popietę.

Antanas Strazdas (1760–1833) – pirmojo spausdinto lietuviškų eilėraščių rinkinio autorius (*Giesmės svietiškos ir šventos* 1814 m.). Strazdelis, kaip jį meiliai vadindavo, pirmasis pasinaudojo tautosaka lietuviškoje poezijoje. Jo eilėraščiai yra pirmas žingsnis iš tautosakinės poezijos į individualią, originalią. A. Strazdas yra pirmasis valstietiškos kilmės ir valstietiškos pasaulėjautos lietuvių poetas. Jis pradeda valstietišką lietuvių kultūros veikėjų liniją. Pagaliau A. Strazdas – pirmasis didelis poetas iš Rytų Aukštaitijos, atvėręs aukštaitiškojo lyrizmo versmę. Jis ir pirmasis, jau žinomas, lietuvių „bardas“, nes jo kūriniai plito liaudyje gyvu žodžiu. Strazdas ilgą laiką buvo populiariausias Lietuvos poetas. Jo giesmės svietiškas giedojo visa – ypač Rytų – Lietuva. O jo „Giesmė prieš mišią“ (Pulkim ant kelių) iki šiol tebegaudžia Lietuvos bažnyčiose.

Šiandien turime išlikusių tik 13 autentiškų Strazdo eilėraščių – ir to visai užtenka, kad pajustumė jo poezijos dvasią, suprastume jo pasaulėvaizdį. [Giesmės svietiškos ir šventos, sudėtos par kunigą Antaną Drazdauską.LG6602](#)
„Pirmasis, į kurį atsimušiau, buvo Strazdas. Strazdas priklauso lietuvių kultūros sričiai, suartėdamas su juo, tarkime, aš prikėliau savo atmintyje reliktinį lietuviškų mitologinių vaizdinių sluoksnį“ (Sigitas Geda).